

Čj. R 59/2002

V Brně dne 11. 10. 2002

V řízení o rozkladu, který proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 10. 9. 2002 čj. S 145F/02-3206/02 o nepřiznání postavení účastníka řízení podle ustanovení § 21 odst. 1 zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů, podala společnost **E.ON Czech Holding AG**, se sídlem Nymphenburger Strasse 20a, Mnichov, 80 335, Německo, jsem podle ustanovení § 59 odst. 3 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení, ve znění pozdějších předpisů (správní řád), na návrh zvláštní komise ustavené podle § 61 odst. 2 téhož zákona

r o z h o d l

takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 10. 9. 2002 čj. S 145F/02-3206/02 ruším a věc vracím správnímu orgánu, který je vydal, k novému projednání a rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“) vydal dne 10. 9. 2002 rozhodnutí čj. S 145F/02-3206/02, kterým rozhodl, že postavení účastníka správního řízení čj. S 145/02 zahájeného dne 8. 7. 2002 na základě návrhu společnosti ČEZ, a.s., se sídlem Duhová 2/1444, Praha 4, IČ 45274649, ve věci povolení spojení soutěžitelů ve smyslu ustanovení § 12 a násl. zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o ochraně hospodářské soutěže“), se společností E.ON Czech Holding AG, se sídlem Nymphenburger Strasse 20a, Mnichov, 80 335, Německo (dále jen „společnost E.ON“), nepřiznává.

Nepřiznání postavení účastníka řízení společnosti E.ON bylo odůvodněno tím, že společnost E.ON neprokázala, že by mohlo být v důsledku předmětného spojení dotčeno její konkrétní právo či povinnost, neboť tato společnost svoji žádost o přiznání postavení

účastníka správního řízení o povolení spojení zdůvodňovala toliko svými obavami o další působení společností Jihomoravská energetika, a.s. a Jihočeská energetika, a.s. v případě, že spojení soutěžitelů bude Úřadem povoleno.

Proti rozhodnutí o nepřiznání postavení účastníka řízení podala společnost E.ON včas rozklad, ve kterém namítá, že splňuje kritéria pro přiznání postavení účastníka podle ustanovení § 21 odst. 1 věty druhé zákona o ochraně hospodářské soutěže, že nesouhlasí s názorem prvostupňového orgánu, podle něhož je žadatel o přiznání postavení účastníka řízení povinen prokázat, že by mohlo být dotčeno jeho konkrétní právo, dále označuje ustanovení § 41 obchodního zákoníku a ustanovení § 187 odst. 1 písm. a), b), c), h) a k) obchodního zákoníku a uvádí, že práva vyplývající právě z těchto ustanovení mohou být rozhodnutím Úřadu dotčena, přičemž namítá závažnost takového zásahu. V rozkladu tedy společnost E.ON doplňuje a konkretizuje důvody, které podle jejího názoru mají vést k přiznání postavení účastníka řízení.

Správní orgán rozhodující v prvním stupni neshledal důvody pro postup podle ustanovení § 57 odst. 1 správního řádu a v souladu s ustanovením § 57 odst. 2 správního řádu postoupil věc k rozhodnutí orgánu rozhodujícímu o rozkladu. Ve smyslu ustanovení § 59 odst. 1 správního řádu jsem tak napadené rozhodnutí přezkoumal v celém rozsahu a dospěl k následujícím závěrům.

Pokud jde o námitku společnosti E.ON, podle které není povinna v žádosti o přiznání postavení účastníka řízení prokázat, že by v důsledku spojení mohlo být dotčeno její konkrétní právo, nemohu se s ní zcela ztotožnit. Ustanovení § 21 odst. 1 zákona o ochraně hospodářské soutěže při stanovení podmínek, jež je třeba pro přiznání takového postavení ze strany žadatele splnit, skutečně důkazní povinnost o prokázání konkrétních práv, jež mohou být dotčena, výslovně neuvádí. Žadatel o přiznání postavení účastníka řízení však musí ve své žádosti navrhnout na podporu svých tvrzení důkazy, které jsou mu známy, v tomto případě musí označit taková konkrétní práva, ohledně nichž mu je známo, že by mohla být rozhodnutím ve věci alespoň potenciálně dotčena.

Ve svém podání, které mimo jiné ve svém závěru obsahuje i žádost o přiznání postavení účastníka řízení, společnost E.ON předně namítala, že jsou splněna kritéria uvedená v ustanovení § 17 odst. 1 a 2 zákona o ochraně hospodářské soutěže a že jsou tedy dány důvody, pro které je třeba spojení nepovolit. Dále je v žádosti obsažen přehled negativních důsledků, jež by podle společnosti E.ON mohlo přinést povolení spojení. Potud tedy žádná konkrétní práva, jak je má na mysli ustanovení § 21 odst. 1 věta druhá zákona o ochraně hospodářské soutěže, nejsou ze strany společnosti E.ON tvrzena. Tato část podání tak v zásadě prvostupňovému orgánu přinesla informace, jež musí být pro Úřad v souladu s ustanovením § 34 odst. 5 správního řádu důkazem, který je třeba v řízení ve věci vyhodnotit, a tuto část je tak třeba kvalifikovat jako soubor námitek proti povolení spojení bez označení konkrétních práv, jež mohou být rozhodnutím ve věci dotčena. V závěru tohoto podání, formálně označeném jako „Žádost navrhovatele o přiznání postavení účastníka Řízení“ (str. 14, bod VI. podání), však konkrétní práva vyplývající z práva objektivního, jež mohou být dotčena, označena jsou. Společnost E.ON tak nedovozuje dotčení svých práv toliko v obecné rovině, kdy za dotčení svých práv by fakticky považovala pouze skutečnost, že na trhu, na kterém působí, může dojít v důsledku rozhodnutí ve věci ke změnám, jež se vůči této společnosti projeví negativně, a to bez bližší konkretizace. Společnost E.ON tedy nepřikládá svoji žádost o přiznání postavení účastníka řízení ve věci toliko k obecné konstataci negativních dopadů spojení na hospodářskou soutěž, ale naopak poukazuje na rozsáhlé

investice, jež ve prospěch jednotlivých distribučních společností vynaložila, a možnost dotčení svých práv dovozuje ze ztráty kontroly v těchto společnostech.

Opřel-li tedy prvostupňový orgán své rozhodnutí o nepřiznání postavení účastníka řízení o skutečnost, že žadatel konkrétní práva, jež by mohla být rozhodnutím ve věci dotčena, neprokázal, pak nepostupoval správně, neboť žadatel konkrétní právo ve skutečnosti označil a dotčení tohoto práva namítl, byť ve velmi obecné rovině, kterou konkretizoval až po vydání napadeného rozhodnutí v podaném rozkladu. Prvostupňový orgán však toto tvrzení nijak nevyvrátil a dokonce se k němu v napadeném rozhodnutí ani nevyjádřil. Tato skutečnost je sama o sobě důvodem pro zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci k novému projednání a rozhodnutí. Při novém rozhodování se tedy prvostupňový orgán předně musí zabývat otázkou, zda námitka možnosti dotčení práv žadatele o přiznání postavení účastníka řízení je opodstatněná, a pokud ano, zda jde o možnost podstatného dotčení. Pokud i tato podmínka bude splněna, pak postavení účastníka řízení žadateli přiznat, popř. zdůvodnit, proč prvostupňový orgán fakultativní možnosti přiznání postavení účastníka řízení nevyužil.

Vzhledem k tomu, že rozklad, jímž bylo rozhodnutí prvostupňového orgánu napadeno, obsahuje konkretizaci původně uplatněné námítky, kdy je poukazováno na ust. § 187 odst. 1 písm. a), b), c), h) a k) obchodního zákoníku, a navíc je argumentováno i možností dotčení práva vyplývajícího z ust. § 41 obchodního zákoníku, je prvostupňový orgán povinen zabývat se i těmito tvrzeními společnosti E.ON.

Poté, kdy jsem přezkoumal napadené rozhodnutí včetně materiálů tvořících obsah správního spisu a námítky v rozkladu, dospěl jsem k závěru, že v napadeném rozhodnutí není dostatečně odůvodněn výrok rozhodnutí Úřadu o nepřiznání postavení účastníka řízení. Úřadu se nepodařilo uvést a zhodnotit zjištěná fakta, z nichž by bylo možno bezpečně dovodit, že společnosti E.ON účastenství v řízení označeném č.j. S 145/02 ve smyslu ustanovení § 21 odst. 1 věty druhé zákona bylo nepřiznáno v souladu se zákonem. Uvedené procesní a věcné nedostatky napadeného rozhodnutí nelze odstranit v řízení o rozkladu, a proto jsem podle ustanovení § 59 odst. 3 správního řádu rozhodl o zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci k novému projednání a rozhodnutí.

P o u č e n í

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle ustanovení § 61 odst. 2 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění pozdějších předpisů, dále odvolat.

Ing. Josef Bednář
předseda
Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Rozhodnutí obdrží:

E.ON Bohemia, s.r.o.
Pobřežní 3
186 00 Praha 8

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 17. 10. 2002.